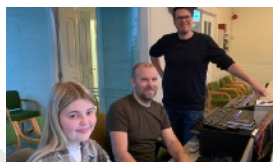

Utgave 2/2020,
årgang 31

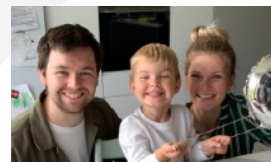
NYHETSBLAD FRA
VEA BEDEHUS
BETEL

KORONATID
GIR NYE MULIGHETER
SIDE 3

SØNDAGSSKOLEN
TAKK TIL ROALD FOR
INNSATSEN SIDE 6

HVOR BLE DE AV?
MØT KATRINE PAQUET
SIDE 8

BETEL-NYTT

FRELSE FOR ALLE

Grublerier

Jeg er ikke så god på «small talk». Jeg er skrudd sammen slik at alt jeg skal si tas opp til vurdering i hodet før jeg får sagt det, og da er det ofte for sent... Frykten for å bli misoppfattet gjør at det føles tryggere å holde tankene mine for meg selv, og derfor er det med en viss skepsis jeg skal forsøke å få sagt noe fornuftig med få ord her.

Det finnes noen eksistensielle spørsmål. Hvorfor er jeg her? Hva er meningen med livet? Kan alt dette være resultatet av en uendelig lang rekke med meningsløse tilfeldigheter oppstått av ingenting, eller er det rimelig å tro at det er for utrolig til å være sant?

Ganske mange mennesker strever med disse spørsmålene. Noen lever

veldig greit med å ikke lete etter svar. Men de aller fleste har tatt stilling til om det finnes noe mer enn det vi kan se. Mange tror også at det må finnes en gud, men tenker at det er umulig å vite hvem denne guden er. Så lar en det bare ligge.

Alle har vi vår egen reise, og med livet som innsats satser vi på at det ene eller andre er sant. Jeg har valgt å satse livet mitt på at Jesus ikke var en løgner. Jeg tror at Han er den han selv sa at Han var, og at Han døde i stedet for deg og meg. Jeg tror at Bibelen er sann. I den tiden vi lever i nå, der mange ting er usikre, kjenner jeg at det er godt med faste holdepunkter. Jeg opplever også at Gud er tilstede i livet mitt. Han bryr seg, åpner og lukker dører og jeg kan

stole på at Han vet hva som er best. Det er også utfordrende å forstå Guds vilje og tillate at det får konsekvenser i livet. For eksempel elsker Han alle mennesker og ønsker at jeg skal gjøre det samme. Hvordan forholder jeg meg til det? Jeg, som til og med ofte setter egne behov foran min kones behov?

I møte med egen utilstrekkelighet er det godt å vite at Gud har tatt saken i egne hender. Jesus ble veien vår til Gud. Han holder om jeg svikter. Selv om situasjonen i verden er kaotisk kan vi stole på at Gud har kontroll.

AV RUDOLF FREDLY

KORONATID I VKU

VKU på Veia har, som alle andre ungdomsforeninger, hatt ett annerledes år. Situasjonen med koronaviruset som kom til Norge i vår har gjort at 2020 har blitt ett helt spesielt år som har bydd på nye utfordringer for oss i styret her på Veia. Da lockdownen begynte i mars, var ingen av oss forberedte, og de strenge koronareglene fra mars til juni, gjorde at vi ikke fikk muligheten til å ha samlinger i denne perioden. Det ble dermed en veldig «amputert» vår i ungdomsforeningen.

Men i juni lettet restriksjonene akkurat i tide til at vi klarte å arrangere en sommeravslutning. På denne sommeravslutningen gjennomførte vi også årsmøtet til ungdomsforeningen. Vi har begynt å ha årsmøtene for sommeren for å gjøre det lettere for ungdommer å bli med i styret uten å bekymre seg for at en må reise bort på skole halvveis inn i styreperioden. Det var en liten start i alle fall, og like etterpå kom sommerferien, men vi var glade for å ha kommet ligg i gang. I sommerferien ble det arrangert en fellestur til Blikshavn der vi sov i telt, hengekøyer og andre ting. Denne turen ble arrangert sammen med de andre ungdomsforeningene på sør-Karmøy, så det var en hel del folk som var samlet der sent i sommerferien.

Vi hadde oppstart den 22. august og samlet en hel del folk. Arbeidet rundt å arrangere ett ungdomsmøte var plutselig blitt en del større, ettersom smittevern plutselig ble en del av arbeidet. Det har gått greit med hjelp av tjenestegruppen som vi har laget som er en gjeng med ungdommer som går på VKU. I denne gruppen spør vi hver gang noen om å være med å gjøre klar til ungdomsmøter, og andre ting som det kan være kjekt å involvere ungdommene i.

Den 29. august var det treff sammen med de andre ungdomsforeningene (Pit-stop Åkra, Lj-ung og LUF). Det var Pit-stop Åkra som arrangerte treffet, og det var bilbus som stod på planen. Etter møtet på et fullt Åkra bedehus, begynte bilbusen, og det første felles treffet for året ble en suksess. Etter dette har møtene for høsten glidd forbi, og foruten noen pizzakvelder har møtene vært ganske vanlige. Vi har klart å samle rundt 50 ungdommer på disse møtene, og det har vært veldig kjekt.

Den 24. oktober var det treff på ny, og det var basar på Veia bedehus som stod for tur. Med Bildøy bibelskole på besøk, ble dette en storsuksess hvor vi samlet rett under 200 ungdommer, som på dette tidspunktet var grensen for hvor mange som kunne delta på ett arrangement.

Etter dette fikk vi ikke tid til å ha mer enn ett møte før restriksjonene ble strammet inn nok en gang. Vi har avlyst ungdomsmøtene inntil videre, men det sendes ut digitale møter som har blitt spilt inn på forhånd hver lørdag klokken 20.

Vi i VKU ser veldig frem til den dagen når vi kan samle så mange mennesker som mulig igjen, og gleder oss til alt kommer tilbake til normalen.

Jakob Brattgjerd, formann i VKU

Mye av høsten gått til å planlegge skituren til neste år. En tredagers tur til Hemsedal i vinterferien. Vi i VKU gleder oss veldig, og ser frem til denne turen. Vi har lagt den fram i bønn i håp om at koronasituasjonen skal tillate oss å gjennomføre turen.

BEDEHUSET I KORONATID

Det siste året har vært spesielt for oss alle med tanke på koronapandemien og konsekvensene av den. På bedehuset har vi også fått merke forandringer. All aktivitet ble stoppet da landet stengte ned 12. mars. Det ble veldig spesielt å ikke kunne samles på bedehuset til møter, søndagsskole, kor og andre aktiviteter. Det ble mye hjemmesitting.

Da er det godt at vi har noen nytenkere iblant oss som også har kunnskap om alternative måter å møtes på. Fra 22. mars startet Veas bedehusforsamling med digitale «Storsamlinger i stua» på Vimeo. Folk satt hjemme i egen stue og deltok på fine møter på nettet annenhver søndag fram til sommerferien.

Rudolf Fredly har stått for lyden. Kjersti – og Janne Hereid Rasmussen for film. Kjersti gikk på Media på Kopervik videregående skole, og fikk lov til å låne filmutstyr derfra, noe vi er veldig takknemlige for. Lyd og bilde har vært av veldig bra kvalitet.

De digitale møtene har vært som et vanlig møte, bare uten folk i salen. Lovsangsteamet har deltatt med flott sang. Forskjellige har hatt andakt, og det har vært noen intervjuer med folk som går på bedehuset.

Vi har også fått hilse på giraffen Laffen som har funnet på litt av hvert for barna. Etterhvert har det også blitt dannet et eget barnelovsangsteam som har deltatt på møtene.

17. mai var det felles digital festgudstjeneste sammen med Klippen og kirken. Det var en flott opplevelse.

Det ble også lagt ut små viinesbyrd/ord for dagen på Facebook-siden til Veas bedehusforsamling hele våren. Folk i forsamlingen skrev en liten hilsen eller noe som betydde noe for dem.

Sommeren bød heldigvis på nye muligheter til å møtes fysisk, selvstendig under strenge smittevernregler. Først ble det lov til å samle 50 personer, senere 200 personer under forutsetning av en meters avstand. Hver søndag gjennom hele sommeren fikk vi derfor ha fysiske møter på bedehuset klokka 11.

Håndspriten har møtt oss i bedehusdøra. Vi har måttet registrere navn og telefonnummer. Kaffekoppen er fylt opp før vi kommer. En meters avstand. Stolene har vært spredt utover i salen, og vi har ikke kunnet mingle i gangen etter møtene.

Det er merkelige tider, men likevel godt å kunne være sammen på den ene eller andre måten og lytte til Guds ord gjennom tale og sang.

I september startet en del av de ordinære aktivitetene på bedehuset opp igjen. Veas

bedehusforsamling startet med møter annenhver søndag og sendte i tillegg møtene direkte via sin YouTube kanal. Andre organisasjoner avholdt møter/møteuker de andre søndagene. Fortsatt under samme smittevernsregler.

Mange har fulgt de digitale sendingene gjennom våren. Ja, faktisk har folk fra store deler av landet vært sett på møtene. Guds ord har nådd mye lengre enn til vår egen forsamling.

Med dette som bakteppe besluttet forsamlingen å gå til innkjøp av filmutstyr for å direkte sende møtene til Veas bedehusforsamling på YouTube.

Kjerstis studievenninne fra medialinjen, Ida Ørnes Halvorsen, og søster Linbjørg er med bak kamera. Sammen med Rudolf Fredly på lyd og Erlend Laberget på tekst gjør de alle en flott jobb. Aller første direkte sending på YouTube ble gjennomført 6. september.

Nå i skrivende stund (10. november) er det på grunn av smitteøkning bestemt at vi må stenge ned den ordinære bedehusaktiviteten igjen. Forsamlingen sender derfor møtene direkte fra sin YouTube kanal uten publikum tilstede i salen.

I disse tider er det ekstra viktig at vi husker på hverandre når vi ikke lenger kan møtes som før. Vi kan ta en telefon til hverandre, gå en tur sammen, be for hverandre, og vi må be at møtene som sendes kan nå ut til mange på nettet.

Last ned QR-scanner app eller hold kamera over koden for å åpne sidene på nettet.

SER FOLK PÅ?

På forsamlingens Vimeo kanal ligger vårens åtte møter som er avspilt totalt 6.860 ganger. De fleste seere er

fra Rogaland i Norge, men det er seere fra både nord og sør i landet, og til og med fra USA, Danmark, Tyrkia, Brasil og mange flere land.

På forsamlingens YouTube kanal finner du høstens møter. De fleste er sendt før innstrømmingene og med

publikum i salen. Møtene er sett 2.300 ganger og kanalen har 58 abonnenter.

På forsamlingens Facebook kanal har vi lagt ut mange enkeltsanger fra lovsangsteamet vårt. Per

november ligger det 6 sanger som nærmer seg 20.000 visninger.

OPPDATERING FRA BEDEHUSSTYRET

2020 har vært et spesielt år for oss alle. I mars opplevde vi at COVID-19 pandemien snudde verden på hodet og samfunn etter samfunn stengte ned. Vi i bedehusstyret ønsker å takke alle bedehusets brukere for at smittevernprosedyrer og -rutiner har blitt fulgt. Spesielt ønsker vi å takke Veia Bedehusforsamling og hver enkelt som har bidratt i produksjonen av digitale søndagsmøter med innhold for alle aldersgrupper. Når vi opplever usikkerhet rundt oss er det utrolig viktig og godt med noen faste holdepunkter. Møtene har gitt oss det gode og livsnødvendige budskapet vi trenger, vi har hørt fantastisk lovsang og vi har fått se kjente og kjære ansikter på skjermen hjemme i stua vår. Tusen, tusen takk!

Byggekomiteen jobber utrettelig med planene for nytt bedehus på Sørbø. Prosessen går fremover selv om det tar lenger tid enn forventet med

godkjenning av teknisk plan for området. Bedehusstyret har jobbet med å planlegge organisering av selve byggefasen og det har nå blitt satt ned en prosjektgruppe som vil være ansvarlig for oppfølging av byggeprosessen. Prosjektgruppen består av prosjektleder Arnt Helge Fidjeland, nestleder Geir Steinnes og økonomiansvarlig Janne Hereid Rasmussen. Det er også satt ned en rekke fagkomiteer som skal sørge for at vi har den rette kompetansen med oss i prosjektet. Fagkomiteene er involvert i byggekomiteens arbeid og vil støtte prosjektledergruppen videre når byggingen starter.

Prosjektgruppen vil nå jobbe sammen med byggekomiteen i slutfasen av planleggingen og innhenting av pristilbud. Ferdigprosjektet bedehus og totalkostnad for prosjektet vil deretter bli lagt frem for godkjenning av generalforsamlingen så fort dette er klart. Vi jobber for at dette blir på årsmøte i 2021. Tusen takk til byggekomite, prosjektgruppen og alle involverte i fagkomiteene for at dere sier JA til å investere verdifull tid og energi i prosjektet vårt!

Vi trenger støtte fra så mange som mulig for å bygge et best mulig bedehus for hele Veia. Du kan være med å bidra og du finner informasjon om hvordan du kan gjøre dette på www.veabedehus.no

Fagkomiteer er satt ned for følgende områder:

- Uteområde & grunnarbeid
- Bygg / hovedentreprenører
- Elektro & belysning
- VVS / Brann
- Lyd, Bilde & nettverk
- Interør & utsmykning
- Kjøkken
- Juridisk bistand

Det nærmer seg adventstid og julefeiring. Det er nok sannsynlig at julen 2020 vil bli en annerledes jul. Kanskje får vi ikke møtt alle vi ønsker å møte, kanskje blir noen forhindret fra å reise til familien sin

denne julen og kanskje blir ikke samlingene helt som de pleier å være. Vi har den siste tiden gått gjennom Galaterbrevet i forsamlingens søndagsmøter. La oss gå jula i møte med det vi har fått høre og la oss gjøre en innsats for noen som får det ekstra vanskelig denne jula. La oss være preget av kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, ydmykhet og selvbeherskelse.

Hilsen Bedehusstyret

Vi i byggekomiteen opplever at folk i bedehuset, og i bygden ellers viser stor interesse for hvordan det går med planene for nytt bedehus på Sørbø. Dette

synes vi er veldig kjekt. Her kommer litt informasjon om hvordan prosessen går.

Vi nærmer oss nå sluttarbeidet med utvikling av tegninger, spesifikasjon og reguleringsendringer. Samarbeidet med Petter J. Rasmussen arkitekter har vært veldig bra. De har bidratt til at vi har fått tegninger til et bedehus som vi tror og håper skal bli et tjenlig hus i mange tiår framover.

I disse dager sitter fagkomiteer og finleser spesifikasjonen slik at vi sikrer at huset blir akkurat som vi ønsker. Med så mange flinke folk i arbeid er vi sikker på at det sikrer oss et godt grunnlag for anbudsrunder og etter hvert bygging av huset.

Teknisk plan er dessverre ennå ikke godkjent. Dette er spesielt frustrerende fordi vi fikk gode signaler tidligere om at dette skulle gå i orden. Dette er jo beslutninger som tas utenfor byggekomite og bedehus, så her må vi bare være litt tålmodig. Håpet er at det raskt finnes løsninger som kommunen vil godta og at vi kan gå i gang med bygging når vi er klar. Når alle dokumenter er ferdig, skal vi hente inn pristilbud fra forskjellige leverandører til nytt bedehus. Byggekomiteen har satt seg som mål at dette skal kunne presenteres på årsmøte for bedehuset 2021.

Vi i komiteen vil gjerne be om videre forbønn for prosessen som ligger foran oss. Vi er utrolig takknemlig for at vi får være med på dette arbeidet og at vi bor i ei bygd hvor bedehuset er et hus med mye aktivitet hvor Guds ord forkynnes for gammel og ung.

Vi ønsker til slutt å minne hverandre på at det er når huset står ferdig at arbeidet virkelig begynner.

Byggekomiteen

Mitt vitnesbyrd

Av Anita Størkersen

Immanuel - Gud med oss!

I høst begynte jeg å lese profeten Jesaja, profeten som har en klar forkynnelse om synd, nåde, omvendelse og tro. Jesaja-boken har 39 kapitler om dom, og 27 kapitler om håp. Vi har hørt mange fine vitnesbyrd som har hatt utgangspunkt nettopp fra profeten Jesaja.

I Jesaja 1,18 står det; Kom la oss gå i rette med hverandre sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, og om de er røde som skarlagan skal de bli som den hvite ull.

I de neste kapitlene leser vi om en tid da det var åndelig mørkt i Israel. Profeten blir kalt til å gå til folket, og han gikk og sier i vers 9 «Hør og hør, men forstå ikke! Se og se, men skjønn ikke!»

Folket levde sitt liv i vantro og tvil. Folket og kongen skalv som trærne i skogen, står det i Jes 7,2. Tross all nød og redsel folket hadde, søkte de ikke Gud. Men det fine å lese her er til tross for at de ikke søkte Gud, så søkte Gud dem.

Om du ikke søker Gud; søker Gud deg. Han ser din nød og elsker deg av hele sitt hjerte. Til tross for at Israel ikke så sin synd og nød og derfor heller ikke ba om frelse, kom Gud dem likevel i møte. Slik er Gud.

Han sendte sin tjener Jesaja med et flott budskap til dem. De skulle ikke frykte, for Herren selv var med dem, og var deres Frelser.

Videre i kapittel 7 vers 14 står det et flott løfte Israelsfolket fikk «Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se jomfruen skal bli med barn, hun skal

føde en sønn og gi han navnet Immanuel».

I april dette året var vi så heldige å få oss et nytt barnebarn som fikk navnet Emanuel. Dette gjorde nok til at jeg stanset ekstra opp for vers 14 i kapittel 7.

Immanuel var budskapet om at Gud ikke hadde glemt dem, men var med dem. Immanuel som har en flott betydning: Gud med oss! Dette er også et budskap til oss i dag. Gud har ikke glemt oss, han er med oss hver dag.

Kanskje vi skjeller noen hver av og til, det kan være forskjellige grunner til det. Det kan være tvilen har sneket seg inn på deg, nederlag, frykt, uro for fremtiden, for familien din. Hør ordet som lyder til deg: Din Frelser, Jesus Kristus, er også din Immanuel. Herren er med deg. Når Herren er med oss kan vi vandre trygt. Han har kontrollen, han har all makt i himmel og på jord.

Vi skal snart minnes dette igjen at Gud sendte sin sønn, at Jesus har kommet til vår jord. Han kom, ble født i Betlehem i enkle kår og lagt i en krybbe.

Løftet ble oppfylt!!

Ingen tvang Gud til å sende sin sønn, men han gjorde det fordi Han elsket oss alle, med en evig kjærlighet.

Under Jesaja 7,14 står det henvist til Mika 5,1, hvor det står det at selv om han ble født i enkle, ringe kår er han herskeren fra evighet av. Herskeren, kongenes konge, han som kom for å gi oss all nåde og fred.

To fine vers som drar dette fint sammen:

Joh 3,16

«For så høyt elsket Gud verden at han ga sinn sønn den eneste for at hver den som tror på han ikke skal fortapes men ha evig liv.»

Joh 1,12

«Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.»

Videre i kapittel 9 i profeten Jesaja, lover Gud Israelsfolket at det ikke alltid skal være mørke i det landet hvor det nå er trengsel. I vers 2 står det at det folket som vandrer i mørket, skal se et stort lys. Jesus er det sanne lys som opplyser hvert menneske.

Måtte dette himmelske lyset få skinne over våre liv og over julefeiringen vår. God jul!

Jesus ble født i en stall
uten ære og prakt.
Men han er konge i dag,
er den som har all makt.

Jesus er stor, Jesus er
stor han har beseiret
det onde. Ja, det er
kraft i hans ord. Jesus
Kristus er stor.

Kornbåndet 100 år

«Kjære Jesus- kan du bruke meg som liten er?
Og da vil jeg gjerne tjene deg mens jeg er her.
Jeg vil virke for misjonen, så ditt ord kan nå.
Ut til alle millioner- ut til alle små».

I 1920 ble Kornbåndet barnelag stiftet av Kathrine Dahl Norvik. I 2020 feirer vi 100 år. Stor feiring var planlagt på den årlige basaren, men basaren gikk ut pga coronasituasjonen i verden. Regnskapet for disse 100 årene er summert opp og utrolige 1 million (ca) er samlet inn og sendt til misjonen. Av disse er ca 500 000 gått til Solgry.

Vi holder til i kjelleren på bedehuset annenhver mandag. Vi starter alle samlingene med å synge sangen vår: Kjære Jesus. Kornbåndet barnelag har samme opplegg som vi har hatt i alle år. Vi synger kjente og kjære barnesanger, har en andakt og til slutt en aktivitetsdel. Hver samling kommer det mange barn-

vi er rundt 50, og trolig et av Norges største, og eldste barnelag. Vi synes det er fantastisk at barna kommer tilbake mandag etter mandag, og får lære noe om Jesus. Vår inderlige bønn er at et lite såkorn vil bli sådd, og at barna vet at de er elsket for den de er av Herren.

Til og med Egil Sveta er hodestups forelsket i Laffen.

SUNDAGSSKULEN

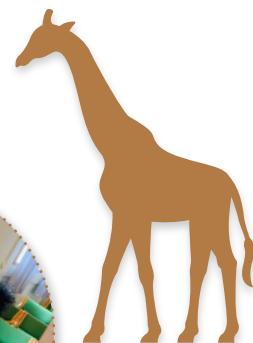
Overskrifta på dette innlegget skulle vere «Sundagsskulen – Still going strong...», men då andre runde av korona sette inn for fullt i byrjinga av november blei det bestemt at det ikkje skulle vere vanlege storsamlingar og søndagsskule. Til tross for dette har me vore heldige som har fått lov til å samle mange ungar i kjelleren på bedehuset annankvar søndag gjennom hausten.

Ein som ikkje har teke korona-pause er Laffen. Den kjente og kjære sjiraffen vår har stått på og vore med på dei digitale storsamlingane, både i vår og no i haust, for å fortelje borna om Jesus. Synst de ikkje han tek seg grådig godt ut på skjermen?

Laffen synst det er trist at ungane ikkje kan komme til søndagsskulen på bedehuset. I første omgang gjeld dette for november, men Laffen er redd for at samlingane i desember og den årlege juletreffestén står i fare. Laffen kom på ein god ide om at dersom ikkje ungane kan komme til bedehuset kan han komme til dei. På dei digitale sendingane i november oppfordra Laffen borna til å sende han julekort eller teikningar på mail. Viss nokon framleis har lyst å sende mail til Laffen er adressa: anitastork@yahoo.no. Han lova at han skulle ta seg ein tur i postkassane med ei lita overrasking til alle ungane som går på søndagsskolen.

Me i søndagsskulen vil nytte anledninga til å takke Roald Alsaker for fantastisk innsats i søndagsskulen gjennom 15 år. Dei siste åra har han vore leiar for søndagsskulen, noko me andre i styret har sett stor pris på. Roald sitt fokus gjennom alle desse åra har vore at me er så heldige som får lov til å vere med på å formidle Guds ord til borna på Vea. Roald blir eit sagn i søndagsskulen.

Han er eit ja-menneske som hiv seg rundt og fiksar opp. Så sant han ikkje skal på jobb er han villig til å ha søndagsskulen, det gjer ikkje noko for han om han har dobbelt så mange søndagar som oss andre. No er Roald klar for å gi stafettpinnen vidare. Me ynskjer å leggje både leiarvervet og Roald i Guds hender.

MIN JULESANG

For Oline Vea blir det ikke riktig jul uten JULENS KLOKKER RING. Den har hun sterke minner knyttet til fra tiden i barnekolet på bedehuset, og vi tipper hun ikke er alene om det.

Julens klokke ring, tenn nå alle lys.
for vi skal ha fest i hvert hjem og hus.
Vi skal feire jul, kom bli med og syng
Jesus, det er deg vi nå vil hulle.

Alle synes om å stresse ned iblant
Kunne ta seg fri og koble av
Være med familien og vennene
Kjenne nærhet gjøre noen glad

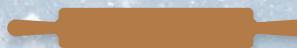
Julens klokke ring, tenn nå alle lys.
for vi skal ha fest i hvert hjem og hus.
Vi skal feire jul, kom bli med og syng
Jesus det er deg vi nå vil hulle.

Vi vil gjerne feire hver begivenhet
Stadig minnes det som engang var.
Men vi glemmer ofte at Gud gav sin sønn
For å være med oss gi oss liv.

Julens klokke ring, tenn nå alle lys.
for vi skal ha fest i hvert hjem og hus.
Vi skal feire jul, kom bli med og syng
Jesus det er deg vi nå vil hulle.

Oppskrift på kjekk førjulsaktivitet

"Lepsebaking" er en tradisjonsrik og fantastisk kjekk førjulsaktivitet som blir enda kjekkere om du gjør det sammen med noen. Her skal du få to oppskrifter på gode lefser fra Gunnhild Koch og Inger Marie Brekkå.

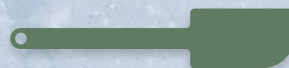
Selskapslefse

4 egg
200 g sukker
200 g smeltet margarin
50 g gjær
1 kg hvetemel
1 beger rømme
1 tallerken kokte malte poteter
Alt blandes sammen til en smidig deig. La deigen stå en halv times tid før den deles opp i emner på 125 g, ca 20 stk. Kjeves ut til tynne lefser som steikes på takke på ca trinn 6.

Ven lefse

1,2 kg hvetemel
3 dl sukker
200 g margarin
1 l kulturmilk
2 ts natron

Rør natron ut i melken. Smuldre margarin i melet. Alt blandes og arbeid deigen godt sammen. Del deigen opp i emner på 130 g, ca 20 stk. Kjevles ut til tynne lefser som steikes på takke på ca trinn 6.
Lefsene bløtes i lunket vann og legges i klede i ca 20 minutter.

Krem (til en porsjon lefser)

750 g meierismør -romtemperert
750 g melis
2 dl rømme

Pisk smør og melis til en helt hvit og luftig krem. Tilsett rømme og rør sammen. Kremen smøres på lefsene. Lefsene pakkes i plastfilm og fryses. Lykke til!

Hvor ble de av?

Katrine Paquet, datter av Shirley og Terje Knarvik, bor nå i Oslo med mann og barn. Mange husker Katrine fra barne- og ungdomstiden. Hvor gikk ferden etterpå og hva gjør hun i dag? Vi «slo på tråden» og tok en prat.

Har du noen minner fra barne-ungdomstida på Veia og bedehuset?

Jeg har så mange gode minner fra barne- og ungdomstida på bedehuset på Veia, og føler virkelig at jeg skylder bedehuset (og et godt og trygt barndomshjem, så klart) alt for at jeg har troen i dag. Barnekor og barneforening, yngres og ungdomsforening var jo barndommen for meg. Å få vokse opp og alltid ha troen som en del av livet er en av de fineste tingene i livet, men å ta valget selv er like så viktig, tror jeg.

Jeg opplevde å bli ledet til å ta det valget for eget liv, og ikke bare følge strømmen, gjennom gode opplevelser på bedehuset. I 7. klasse, da det kanskje begynte å bli vanskelig å stå opp tidlig nok for å nå søndagsskolen, ble akkurat dette stedet viktig for meg. Med bl.a. Anne Lindeflaten som søndagsskolelærer, lærte jeg mye om egen tro, tvil og bibelkunnskap, og husker godt at jeg tok et konsekvent valg for livet mitt i løpet av det året.

Hva førte deg ut av bygda?

Først og fremst var det Framnes kristne videregående skole som lokket meg ut. Det var en selvfølge for meg å dra på internatskole, og jeg hadde en utrolig fin tid på Framnes. Eventyrlysten ble bare større av dette og førte meg videre på utveksling til

USA, bibelskole med utreise til Ecuador, og deretter legestudier i Bergen. Jeg tenkte aldri at jeg ikke skulle tilbake til bygda, men tenkte heller aldri at jeg måtte tilbake en dag. Nå ser det nok ut for at vi ikke kommer tilbake med det første. Om vi forblir på Østlandet eller nærmer oss Bergen igjen, eller et helt annet sted, er det ingen som vet enda. Å være gift med en som ikke er fra Norge og ikke deler språk eller kultur, har nok bare gjort at eventyrlysten vedvarer. Akkurat nå er det Australia som står på toppen av lista over steder vi ønsker å bo og oppleve igjen, til Shirleys store fortvilelse. Hvem vet, kanskje blir det nomader av oss uten at vi faktisk slår oss ned noe sted? Uansett har vi alltid opplevd å finne et hjem i kirke eller annet kristelig fellesskap hvor enn vi har bodd.

Hvor er du i livet nå?

Akkurat nå finner du meg og gutta mine, Jordan og Ezra, i Oslo. Jeg var ferdig med legestudiet før sommeren og jobber for tiden som fastlegevikar før jeg skal ut i mammapermisjon. Vi venter spent på lillebror som kommer på nyåret. Etter så mange år på skolebenken, synes jeg det er utfordrende i arbeidslivet som lege med alt ansvaret som følger, men jeg lærer hver dag og synes det er veldig spennende.

Jordan jobber med markedsføring for Helly Hansen, og hele storfamilien nyter godt av det. Han trives godt med å være i Oslo og i Norge generelt, men reiserestriksjonene siste året har satt sine spor med avlyste reiser til både bryllup og andre familiesammenkomster med familien i USA.

Ezra er som 3-åringer flest – herlig og morsom, og i våre øyne verdens beste, men også bestemt og en smule trassig. Han snakker like bra engelsk som norsk, og er litt dialektforvirret for tiden... noe som skaper mange herlige morsomheter. Han går i barnehage i sentrum, tar t-banen til og fra barnehagen sammen med Jordan som jobber i nærheten, og stortrives med det.

Covid-19 har gjort 2020 annerledes for alle som en, og vi savner å kunne bygge nettverk og fellesskap på nytt sted i (forholdsvis) ny by. Men vi har omfavnet konseptet med digital kirke, og synes det er fint å kunne få høre fra Bibelen og gode ord hver søndag. Ezra følger også flittig med på en søndagsskoleserie vi har funnet på nett. Vi syntes det var så fint å kunne ta del i møtene 'hima' på bedehuset i vår og deltok fra egen stue på hvert møte. I høst har vi søkt til Hillsong Australia, som også føles nært siden vi var del av Hillsong da vi var i Australia høsten 2018. Jeg savner fysisk tilstedeværelse i menighet, og synes det er utfordrende å ikke ha et fysisk sted å gå til og ha tjeneste i, men setter stor pris på hva vi som familie kan ha sammen hjemmefra i denne annerledes tiden.

Vi er heldige midt oppi alt dette, og har ikke lidd stort som følge av pandemien. Det er en felles dugnad vi står i, og vi kommer oss gjennom dette. Det er herlig med en Gud som er større enn alt dette, og som er den samme og er like nær både nå, og når vi kan klemmes igjen på andre siden av denne pandemien. Ta vare på hverandre.

Hilsen Kathrine Paquet (tidligere Knarvik)

REDAKSJONEN

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for innspill.

Ingrid Brekkå Rosberg - 404 90 702
Inger Marie Nilsen - 922 46 138
Oskar Jone Dalseth - 411 04 247
Janne Hereid Rasmussen - 476 34 169

PRINT / LAYOUT

HBO
Janne

FAST GIVERTJENESTE

Konto: 3361.64.07444 (driftskonto)
Konto: 3361.15.81284 (Sørbø)